

DUHOVNIK dr. MIRKO CUDERMAN, Žale, 5. 3. 2025

Spoštovani domači in vsi, ki ste bili s pokojnim duhovnikom Mirkom Cudermanom povezani, vam v svojem imenu in tudi v imenu gospoda nadškofa, ki je te dni odsoten, izrekam sožalje in povezanost v molitvi, da tako s prošnjo priporočamo pokojnika Božji ljubezni in Božjemu usmiljenju!

Na pogrebu smo se zbrali danes, na pepelnico, ko se posebej, tudi liturgično spomnimo na človeško krhkost, umrljivost, ko se spominjamo svojih grehov in se jih kesamo: ko slišimo pomenljive besede pri obredu pepeljenja, »Pomni človek, da si prah in se v prah povrneš!« ali: »Spreobrne se in veruj evangeliju!« Čeprav smo ob tem obredu pretreseni, je kljub temu to slovesen dan; slovesen vstop v postni čas; v čas priprave na največjo skrivnost naše vere: Jezusovo darovanje za človeka in dar odrešenja z Jezusovim vstajenjem. To nam je še v posebno tolažbo ob pogrebu, ko se poslavljamo od človeka, ko njegovo telo polagamo v zemljo in prosimo za odrešenost njegove duše.

To še posebej doživljamo ob pogrebu duhovnika, ki je bil krščen v smrt in vstajenje Jezusa Kristusa, ki je bil posvečen pri mašniškem posvečenju, da vstopi v življenje in osebo Jezusa Kristusa ter Jezusovo ljubezen ter daritev prinaša ljudem. V tem duhu se danes poslavljamo od pokojnega duhovnika in glasbenika dr. Mirka Cudermana. Bogu se zahvaljujemo, da je oznanjal veselo novico evangelija predvsem z glasbo in pesmijo, ter v to oznanjevanje pritegnil številne pevce in pevke v zelo različnih zborih.

Mirko Cuderman je zagledal luč življenja 18. julija 1930, doma v Tupaličah v župniji Preddvor. Oče Ignacij in mama Frančiška roj. Markun sta se ga zelo razveselila. Gimnazijo je naredil v Kranju. Po maturi je vstopil v bogoslovje in diplomiral na Teološki fakulteti leta 1956. Duhovniško posvečenje je prejel 29. junija 1954 v Ljubljani.

Najprej je postal kaplan v župniji Ljubljana – Trnovo. Zatem je šel leta 1956 na študij cerkvene glasbe na Dunaj, kjer je leta 1961 doktoriral iz muzikologije. Vrnil se je domov in v ljubljanski stolnici postal stolni vikar od leta 1961 do 1970. Ob tem je bil voditelj zborov v stolni cerkvi ter predavatelj za cerkveno glasbo na Teološki fakulteti. Po letu 1970 ni bil več v cerkvenih službah. Bil pa je dejaven pri verskem listu Družina, saj je bil njen upravnik od leta 1980 do konca leta 1994. V življenju Cerkve pa je deloval prav na poseben način, na področju glasbe in posebej zborovskega petja.

Spomnim se posebej v 70 in 80 letih, ko smo v tistih čudnih komunističnih časih hodili na koncerte v Fiharmonijo, kjer je vodil zbor Consortium musicum in so prepevali cerkvene pesmi; ko smo si lahko kupili plošče in kasete, pozneje tudi zgoščenke, ter poslušali neizmerno lepo petje. To je povzdigovalo našega duha in to smo vsi čutili kot čudovito oznanjevanje vesele novice, evangelija za ta svet. Prepričan sem, da je to njegovo delo, vodenje zborov in razširjanje cerkvene glasbe na ta način veliko prispevalo tudi k navdušenju za lepo petje po naših župnijah.

Dr. Mirko Cuderman je pomembno zaznamoval slovensko glasbeno življenje na vseh področjih. Njegov prispevek na področju zborovske ter vokalno-instrumentalne glasbe je enkraten in neponovljiv. S svojim delom je dvignil raven ljubiteljskega zborovskega glasbenega poustvarjanja na raven poklicnih glasbenikov. V dolgi glasbeni karieri je vodil številne najvidnejše slovenske pevske zbore: zbor Consortium musicum, zbor Glasbene matice, Komorni zbor RTV Ljubljana, Slovenski oktet in Slovenski komorni zbor. Cuderman se je trajno zapisal v slovensko glasbeno zgodovino zlasti z zboroma Consortium musicum in Slovenskim komornim zborom, ki ju je ustanovil in vodil več desetletij ter z njima vplival na razvoj zborovstva pri nas in na široko

Z njimi je izvedel številne koncertne programe, veliko snemal ter posnetke s slovenskimi glasbenimi deli izdal na ploščah in zgoščenkah. Temeljito se je posvečal izvedbam večjih najzahtevnejših vokalno-instrumentalnih del ter sodeloval z najrazličnejšimi priznanimi dirigenti in orkestri. Njegovo znanje je izjemno, predajal ga je tudi študentom ljubljanske Akademije za glasbo. Za svoje delo in ustvarjanje je prejel Prešernovo nagrado, leta 2022 pa tudi najvišje priznanje Republike Slovenije za dosežke na področju umetnosti.

Danes na pepelnično sredo Cerkev nam podarja Božjo besedo, ki smo jo slišali v Berilih in evangeliju. Posebej nas prvo berilo kliče k spreobrnjenju, da bi se obrniti se k Bogu. Današnji slovesni shod, pogrebna slovesnost, naj nam posebej govori o večnem življenju. Ne gre le za pokojnega duhovnika Mirka, pač pa za vsakega od nas. Govori nam o upanju, ki gre preko meje smrti; pa še sveto leto obhajamo v katerem nas papež Frančišek opozarja, da bodimo romarji upanja. Na tem romanju, ne le v času posta pred veliko nočjo; smo romarji upanja skozi vse sveto leto, skozi vse svoje življenje.

Da bi ohranili to upanje in se zagledali v Gospoda, nam Gospod daje na pot tri pripomočke, tri priporočila, kot smo slišali v evangeliju: dobra dela, molitev in post. Kako naj jih uporabljamo, kako naj to delamo? Jezus nam v evangeliju postavlja zelo jasna navodila. Poleg tega tudi pokaže, kako se to dela, saj je sam tako delal – in nam govori: »Zgled sem vam dal, da bi tudi vi tako delali!«

To je Jezus rekel pri zadnji večerji, ko je umival učencem noge, potem pa jim je tudi pri zadnji večerji rekel, da odhaja, da jim prostor pripravi – pri Očetu. Teh Jezusovih besed se še posebej oklepamo danes na pogrebu in prosimo Jezusa, da pripravi prostor pri Očetu tudi za našega brata Mirka, da se bo veselil med angeli in nebeškimi zbori ter prepeval Božjo slavo vso večnost. Amen.